Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 2. februarja 2016*

„Znamka Skupnosti — Postopek za razveljavitev — Figurativna znamka Skupnosti MOTOBI B PESARO — Resna in dejanska uporaba znamke — Člen 51(1)(a) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Dokazi, predloženi zoper zahtevo za razveljavitev po izteku določenega roka — Neupoštevanje — Diskrecijska pravica odbora za pritožbe — Nasprotna določba — Okoliščine, ki preprečujejo upoštevanje dodatnih ali dopolnilnih dokazov — Člen 76(2) Uredbe št. 207/2009 — Pravilo 50(1), tretji pododstavek, Uredbe (ES) št. 2868/95“

V zadevi T-171/13,

Benelli Q. J. Srl s sedežem v Pesaru (Italija), ki jo zastopata P. Lukácsi in B. Bozóki, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga je sprva zastopal F. Mattina, nato P. Bullock, agenta,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom UUNT za pritožbe, intervenientka pred Splošnim sodiščem, je

Demharter GmbH s sedežem v Dillingenu (Nemčija), ki jo zastopa A. Kohn, odvetnik,

zaradi tožbe zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri UUNT z dne 16. januarja 2013 (zadeva R 2590/2011-2) v zvezi s postopkom za razveljavitev med družbama Demharter GmbH in Benelli Q. J. Srl,

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi E. Martins Ribeiro (poročevalka), predsednica, S. Gervasoni in L. Madise, sodnika,

sodni tajnik: I. Dragan, administrator,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 21. marca 2013,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je UUNT v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil 20. junija 2013,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je intervenientka v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 17. junija 2013,

* Jezik postopka: angleščina.

na podlagi predodelitve zadeve drugemu senatu,

na podlagi obravnave z dne 7. julija 2015

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 Tožeča stranka, družba Benelli Q. J. Srl, prej Benelli SpA, je 14. junija 2001 pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) vložila prijavo za registracijo znamke Skupnosti v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 146), kakor je bila spremenjena (nadomeščena z Uredbo Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1)).

2 Znamka, katere registracija se je zahtevala, je ta figurativni znak:

3 Proizvodi, za katere je bila vložena prijava za registracijo znamke, spadajo v smislu Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil spremenjen in dopolnjen, v razrede 9, 12 in 25 ter ustrezajo naslednjemu opisu:

— razred 9: „Znanstveni, pomorski, geodetski, električni, elektronski, fotografski, kinematografski, optični, tehtalni, merilni, signalizacijski, kontrolni, reševalni ter učni aparati in instrumenti, aparati za snemanje, prenos in reprodukcijo zvoka in slike, magnetni nosilci zapisov, zvočne plošče, prodajni avtomati in mehanizmi za aparate na kovance; registrske blagajne, računski stroji, oprema za obdelavo informacij in računalniki, gasilni aparati.“

— razred 12: „Vozila; naprave za premikanje po zemlji, zraku ali vodi; deli in dodatki k navedenim proizvodom, ki jih obsega ta razred“;

— razred 25: „Oblačila, obutev, pokrivala“.

4 Prijava znamke Skupnosti je bila objavljena v *Biltenu znamk Skupnosti* št. 5/2002 z dne 14. januarja 2002, prijavljena znamka pa je bila registrirana 1. avgusta 2002.

5 Intervenientka, družba Demharter GmbH, je z dopisom z dne 18. novembra 2009 od tožeče stranke zahtevala, naj izpodbijano znamko umakne, ker se ta v preteklih petih letih ni uporabljala, sicer bo pri UUNT vložila zahtevo za razveljavitev.

6 Intervenientka je 22. decembra 2009 na podlagi člena 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009 zoper registracijo izpodbijane znamke vložila zahtevo za razveljavitev, in sicer za vse proizvode iz točke 3 zgoraj, pri čemer se je sklicevala na neobstoj resne in dejanske uporabe v neprekinjenem obdobju petih let pred vložitvijo zahteve za razveljavitev, čeprav se je navedena znamka, kolikor ji je znano, med leti 1950 in 1974 uporabljala za motorna kolesa.

7 Tožeča stranka je 6. aprila 2010 v roku, ki ji je bil določen, predložila stališča in dokaze o uporabi. 28. julija in 29. oktobra 2010 ter 4. marca 2011 je po stališčih, ki jih je predložila intervenientka, predložila dodatne dokaze.

8 Oddelek za izbris je z določbo z dne 21. oktobra 2011 štel, da resna in dejanska uporaba izpodbijane znamke ni bila dokazana, tako da je pravice tožeče stranke razveljavil z učinkom od 22. decembra 2009.

9 Tožeča stranka je 19. decembra 2011 na podlagi členov od 58 do 64 Uredbe št. 207/2009 pri UUNT vložila pritožbo zoper odločbo oddelka za izbris. Tožeča stranka je 21. februarja 2012 vložila pisno izjavo, v kateri je navedla pritožbene razloge in ki so ji bili priloženi dodatni dokazi.

10 Z odločbo z dne 16. januarja 2013 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) je drugi odbor UUNT za pritožbe zavrnil pritožbo. Prvič, glede dokazov, predloženih pred oddelkom za izbris, je odbor za pritožbe, potem ko je na eni strani spomnil na vse dokaze, ki jih je tožeča stranka predložila v okviru upravnega postopka, in na drugi poudaril, da je tožeča stranka že štirikrat predložila dokaze o uporabi, v točki 34 navedene odločbe razglasil, da se strinja s sklepom oddelka za izbris v delu, ki se nanaša na očitno nezadostnost dokazov, ki jih je predložila tožeča stranka, da bi dokazala resno in dejansko uporabo izpodbijane znamke. Odbor za pritožbe je v točkah od 35 do 44 te odločbe navedel svojo argumentacijo, v skladu s katero predloženi dokazi niso bili zadostni v ta namen.

11 Drugič, odbor za pritožbe je glede dokazov, ki so bili prvič predloženi pred njim, v točki 46 izpodbijane odločbe najprej spomnil, da člen 76 Uredbe št. 207/2009 UUNT podeljuje diskrecijsko pravico glede odločitve, ali je treba upoštevati prepozno predložena dejstva in dokaze, in v točki 47 te odločbe dodal, da je Sodišče presodilo, da je na splošno, in če ni nasprotne določbe, predložitev dejstev in dokazov strank mogoča tudi po izteku rokov, ki veljajo za tako predložitev v skladu z določbami navedene uredbe, in da UUNT nič ne prepoveduje, da bi upošteval dejstva in dokaze, ki so tako prepozno navedeni ali predloženi.

12 Odbor za pritožbe je v točki 50 izpodbijane odločbe menil, da v obravnavanem primeru obstaja nasprotna določba, ki nasprotuje upoštevanju prepozno predloženih dokazov, in sicer člen 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009, kakor je izveden s pravilom 40(5) Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 189), kot izhaja iz različice po spremembi z Uredbo Komisije (ES) št. 1041/2005 z dne 29. junija 2005 (UL L 172, str. 4), tako da predložitev dokazov o uporabi znamke Skupnosti po izteku roka povzroči razveljavitev navedene znamke.

13 Vendar je odbor za pritožbe v točki 51 izpodbijane odločbe navedel, da pravila 40(5) Uredbe št. 2868/95 ni mogoče razlagati tako, da nasprotuje upoštevanju dopolnilnih dokazov glede obstoja novih dejstev, čeprav so bili predloženi po izteku tega obveznega roka. Odbor za pritožbe je, potem ko je v točkah od 52 do 54 navedene odločbe opozoril na pogoje, pod katerimi je dokaze mogoče šteti za dopolnilne in dopustne, v točki 55 te odločbe navedel, da je bil pogoj za upoštevanje prepozno predloženih dokazov dejansko izpolnjen le delno.

14 Glede proizvodov iz razredov 9 in 25 so se dokazi (prilogi 6 in 7 obrazložitve pritožbenih razlogov) šteli za dodatne in ne za dopolnilne. Odbor za pritožbe je v točki 56 izpodbijane odločbe na eni strani menil, da dokazi v zvezi z oblačili, predloženi pred oddelkom za izbris, očitno niso bili upoštevni, saj se niso nanašali na izpodbijano znamko, na drugi pa, da za proizvode iz razreda 9 ni bil predložen noben dokaz. Dokazi so bili torej razglašeni za nedopustne.

15 Odbor za pritožbe je v točki 57 izpodbijane odločbe ocenil, da je treba prepozno predložene dokaze v zvezi z motornimi kolesi iz razreda 12 šteti za „dopolnilne“, saj se nanašajo na „dopolnitev“ glavnih dokazov. Vendar je odbor za pritožbe ugotovil, da je oddelek za izbris že izvajal svojo diskrecijsko pravico, ko je sprejel dopolnilne dokaze o uporabi, ki jih je tožeča stranka predložila skupaj s stališči v odgovor intervenientki. Zato je imela tožeča stranka po mnenju odbora za pritožbe že večkrat priložnost predložiti upoštevne dokaze pred oddelkom za izbris in je torej imela čas te dokaze zbrati in jih pripraviti, da bi izpolnila zakonske zahteve. Zato je odbor za pritožbe razglasil, da okoliščine niso podpirale sprejetja dopolnilnih dokumentov.

16 Odbor za pritožbe je v točki 58 izpodbijane sodbe dodal, da ti dokumenti nikakor, najsi se upoštevajo ali ne, ne izkazujejo resne in dejanske uporabe izpodbijane znamke v obdobju od 22. decembra 2004 do 21. decembra 2009 (v nadaljevanju: upoštevno obdobje), in sicer iz razlogov, ki jih je navedel v točkah od 59 do 69 navedene odločbe, v zvezi z dokumenti, ki jih je tožeča stranka predložila pred njim, razen glede dokumentov iz prilog 6 in 7, ki so bili razglašeni za nedopustne (glej točko 14 zgoraj).

Predlogi strank

17 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— izpodbijano odločbo spremeni in zavrne zahtevo za razveljavitev, ki jo je vložila intervenientka;

— če temu ne ugodi, izpodbijano odločbo razveljavi in zadevo vrne UUNT v ponovno preučitev in odločanje;

— UUNT naloži plačilo stroškov.

18 UUNT in intervenientka Splošnemu sodišču predlagata, naj:

— tožbo zavrne in

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

Dopustnost splošnega sklicevanja tožeče stranke na trditve, predložene pisno v postopku pred UUNT

19 UUNT navaja, da splošno sklicevanje tožeče stranke na vse trditve, predložene pisno v upravnem postopku, ni dopustno.

20 Na podlagi člena 21 Statuta Sodišča Evropske unije in člena 44(1)(c) Poslovnika Splošnega sodišča z dne 2. maja 1991 mora tožba vsebovati povzetek tožbenih razlogov. V skladu z ustaljeno sodno prakso velja, da je besedilo tožbe glede posebnih vprašanj sicer lahko podprto in dopolnjeno s sklicevanjem na povzetke dokumentov, ki so ji priloženi, vendar splošno sklicevanje na druga pisanja ne more nadomestiti pomanjkanja bistvenih elementov pravne utemeljitve, ki morajo biti na podlagi zgoraj navedene določbe zajeti v tožbi (glej sodbo z dne 8. julija 2010, Engelhorn/UUNT – The Outdoor Group (peerstorm), T-30/09, Recueil, EU:T:2010:298, točka 18 in navedena sodna praksa).

21 Tožeča stranka je na obravnavi na vprašanje Splošnega sodišča pojasnila, da se njenega sklicevanja na nekaterih mestih v tožbi ne sme razumeti kot splošnega sklicevanja, temveč da je bila njena argumentacija zgolj omejena na posebna vprašanja, obravnavana v tožbi. Glede na ta pojasnila je treba šteti, da je treba ugovor nedopustnosti, ki ga je podal UUNT, zavrniti.

Dopustnost očitkov zoper odločbo oddelka za izbris

22 UUNT trdi, da bi bilo treba trditve tožeče stranke zoper ugotovitve oddelka za izbris razglasiti za nedopustne.

23 V zvezi s tem je treba opozoriti, da se v skladu s členom 65(1) Uredbe št. 207/2009 tožba pri sodišču Evropske unije lahko vloži samo zoper odločbe odborov za pritožbe, tako da so v okviru take tožbe dopustni samo tožbeni razlogi zoper odločbo odbora za pritožbe (sodba z dne 7. junija 2005, Lidl Stiftung/UUNT – REWE-Zentral (Salvita), T-303/03, ZOdl., EU:T:2005:200, točka 59).

24 Tožeča stranka je na obravnavi v odgovoru na vprašanje Splošnega sodišča pojasnila, da bi bilo treba tožbo razlagati tako, da so v njej navedeni očitki naperjeni samo proti izpodbijani odločbi. Iz tega sledi, da je zato treba ugovor nedopustnosti, ki ga je podal UUNT, zavrniti.

Dopustnost dodatnih dokazov, ki jih je tožeča stranka predložila pred Splošnim sodiščem

25 Tožeča stranka je tožbi pred Splošnim sodiščem priložila dodaten dokaz, ki zajema zapriseženo pisno izjavo župana občine Pesaro (Italija), ki po mnenju UUNT naj ne bi bila dopustna.

26 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je namen tožb pred Splošnim sodiščem nadzor zakonitosti odločb odborov UUNT za pritožbe v smislu člena 65 Uredbe št. 207/2009. Zato ni naloga Splošnega sodišča, da ponovno preizkusi dejansko stanje ob upoštevanju dokazov, ki so bili prvič predloženi pred njim (sodbi z dne 19. novembra 2008, Rautaruukki/UUNT (RAUTARUUKKI), T-269/06, EU:T:2008:512, točka 20, in z dne 25. junija 2010, MIP Metro/UUNT – CBT Comunicación Multimedia (Metromeet), T-407/08, ZOdl., EU:T:2010:256, točka 16). Iz tega sledi, da dejstev, ki jih stranke niso predložile organom UUNT, ni več mogoče predložiti na stopnji tožbe, vložene pri Splošnem sodišču (glej sodbo z dne 13. marca 2007, UUNT/Kaul, C-29/05 P, ZOdl., EU:C:2007:162, točka 54 in navedena sodna praksa).

27 Poleg tega je treba ugotoviti, da tožeča stranka v odgovoru na vprašanje Splošnega sodišča ni izpodbijala, da bi župan občine Pesaro, ki je bil župan od leta 2004, v upravnem postopku na zahtevo tožeče stranke lahko sestavil potrdilo, ki bi bilo, čeprav bi se razlikovalo zaradi v njem navedenih datumov, ki bi bili poznejši od upravnega postopka, primerljivo s potrdilom, sestavljenim v okviru te tožbe.

28 V teh okoliščinah je treba, kot je navedel UUNT, prilogo iz točke 25 zgoraj, ki je tožeča stranka ni predložila v okviru upravnega postopka, razglasiti za nedopustno.

Vsebinska presoja

29 Tožeča stranka zoper izpodbijano odločbo v bistvu navaja dva tožbena razloga: prvi se nanaša na kršitev člena 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009, drugi pa na kršitev pravila 50(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 2868/95.

30 Najprej je treba obravnavati tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev pravila 50(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 2868/95.

Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 50(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 2868/95

31 Tožeča stranka odboru za pritožbe očita, da ni upošteval predloženih dokazov, ker je navedeni odbor v točki 57 izpodbijane odločbe razglasil, da okoliščine ne utemeljujejo sprejetja dopolnilnih dokumentov.

32 V zvezi s tem je treba poudariti, da je odbor za pritožbe v obravnavanem primeru menil, da je bil pogoj za dopustitev prepozno predloženih dokazov dejansko izpolnjen le delno, saj se dokazi v zvezi z oblačili iz razreda 25, predloženi pred oddelkom za izbris, niso nanašali na izpodbijano znamko in pred tem oddelkom ni bil predložen noben dokaz glede proizvodov iz razreda 9, tako da je treba le prepozno predložene dokaze glede motornih koles iz razreda 12 šteti za „dopolnilne“ v smislu pravila 50 Uredbe št. 2868/95.

33 Prvič, odbor za pritožbe je glede dokazov, ki so se nanašali na motorna kolesa iz razreda 12, v točkah od 59 do 68 izpodbijane odločbe izrecno navedel zadevne dokumente, jih upošteval in analiziral ter navedel razloge, iz katerih navedeni dokazi ne dajejo nobenih upoštevnih dodatnih informacij glede obsega uporabe izpodbijane znamke v upoštevnem obdobju.

34 Iz tega sledi, da je očitek tožeče stranke glede na to, da je odbor za pritožbe preučil upoštevnost dokumentov v zvezi z motornimi kolesi iz razreda 12, v zvezi s tem brezpredmeten.

35 Drugič, odbor za pritožbe je v točki 56 izpodbijane odločbe glede dokazov v zvezi s proizvodi iz razredov 9 in 25 menil, da so dokazi (prilogi 6 in 7 k pisni izjavi, v kateri so navedeni pritožbeni razlogi) dodatni in ne dopolnilni, tako da jih je razglasil za nedopustne.

36 Tožeča stranka izpodbija nedopustnost teh dokazov in trdi, da je odbor za pritožbe neutemeljeno zavrnil uporabo diskrecijske pravice, s katero bi lahko razpolagal.

37 V nasprotju s tem, kar očitno meni UUNT, je prav iz sporne odločbe razvidno, da odbor za pritožbe teh dokazov ni preučil in da se njegova trditev, da okoliščine ne utemeljujejo sprejetja dopolnilnih dokumentov, nanaša le na priloge, ki jih je poleg tega analiziral in ki se nanašajo na motorna kolesa, ne pa na prilogi 6 in 7 k pisni izjavi, v kateri so navedeni pritožbeni razlogi, ki nista zajeti med dokumenti, navedenimi v točkah od 59 do 67 izpodbijane odločbe, ki so bili odboru za pritožbe predloženi v presojo. Odbor za pritožbe je namreč v točki 63 navedene odločbe navedel in preučil prilogo 5 k navedeni pisni izjavi ter v naslednji točki prilogo 8 k tej izjavi, ne da bi kakor koli obravnaval prilogi 6 in 7 k navedeni izjavi.

38 Poleg tega argumentacije UUNT, da tožeča stranka ne izpodbija presoje odbora za pritožbe glede dokazne vrednosti dodatnih dokazov, ki so bili prvič predložen pred tem odborom, niti razlogov, iz katerih je ta odbor štel, da ti dokazi ne zadoščajo za dokaz resne in dejanske uporabe izpodbijane znamke, ni mogoče sprejeti.

39 Tožeča stranka namreč zlasti trdi, da je mogoče na podlagi računov iz prilog 6 in 7 k pisni izjavi, v kateri so navedeni pritožbeni razlogi, skupaj z ostalimi elementi, ki so bili predloženi oddelku za izbris, dokazati resno in dejansko uporabo izpodbijane znamke.

40 Ugotoviti je treba, ali je odbor za pritožbe s tem, da je razglasil, da dokazi, ki so mu bili predloženi v zvezi s proizvodi iz razredov 9 in 25, niso dopustni, ker naj bi bili dodatni in ne dopolnilni, storil napako, ki vpliva na zakonitost izpodbijane odločbe.

41 V zvezi s tem je treba poudariti, da je odbor za pritožbe v točki 47 izpodbijane odločbe opozoril, da je Sodišče glede člena 76 Uredbe št. 207/2009 presodilo, da je na splošno, in če ni nasprotne določbe, predložitev dejstev in dokazov strank mogoča tudi po izteku rokov, ki veljajo za tako predložitev

v skladu z določbami navedene uredbe, v točki 49 navedene odločbe pa, da UUNT nič ne prepoveduje, da bi upošteval dejstva in dokaze, ki so tako prepozno navedeni ali predloženi, tako da ima UUNT diskrecijsko pravico glede odločitve, ali je te treba upoštevati.

42 Odbor za pritožbe je v točki 50 izpodbijane odločbe navedel, da je člen 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009, kakor je izveden s pravilom 40(5) Uredbe št. 2868/95, prav nasprotna določba in da iz teh določb izhaja, da predložitev dokazov o uporabi znamke Skupnosti po izteku roka povzroči razveljavitev znamke.

43 Odbor za pritožbe je v točki 51 izpodbijane odločbe vseeno dodal, da pravila 40(5) Uredbe št. 2868/95 ni mogoče razlagati tako, da nasprotuje upoštevanju dopolnilnih dokazov glede obstoja novih dejstev, čeprav so bili predloženi po izteku tega obveznega roka, v točki 52 te odločbe pa, da pravilo 50(1), tretji pododstavek, navedene uredbe dopustnost dodatnih dokazov pogojuje s tem, da gre za dopolnilne dokaze.

44 Odbor za pritožbe je v točki 53 izpodbijane odločbe pojasnil, da je iz izraza „dopolnilen“ jasno razvidno, da morajo biti dopolnilni dokazi komplementarni in ne glavni, tako da če v določenem roku ni bil predložen noben dokaz o uporabi ali če predloženi dokazi očitno niso bili zadostni ali niso bili upoštevni, stranke ni mogoče nagraditi s tem, da lahko dokaze o uporabi ali glavnino dokazov prvič predloži po izteku roka.

45 Odbor za pritožbe je v točki 54 izpodbijane odločbe dodal, da je treba pravilo 22(2) Uredbe št. 2868/95 razumeti tako, da ni prepovedano upoštevanje dopolnilnih dokazov, ki se zgolj dodajo drugim dokazom, ki so bili predloženi v določenem roku, ker prvotni dokazi niso bili neupoštevni, temveč se jih je štelo za nezadostne. To razlogovanje, ki po mnenju odbora za pritožbe nikakor ne jemlje pomena pravilu 22(2) navedene uredbe, naj bi veljalo še toliko bolj, ker imetnik znamke Skupnosti ni zlorabil določenih rokov z zavestno uporabo taktike zavlačevanja ali z očitno malomarnostjo, in ker so dopolnilni dokazi, ki jih je predložil, zgolj podprli kazalnike, ki so izhajali že iz pisnih izjav, predloženih v določenem roku.

46 Odbor za pritožbe je v točki 56 izpodbijane odločbe iz tega sklepal, da prilogi 6 in 7 k pisni izjavi, v kateri so navedeni pritožbeni razlogi, ki mu jih je tožeča stranka predložila v presojo, nista dopustni iz tega razloga:

„Dokazi v zvezi s proizvodi iz razredov 9 in 25 (prilogi 6 in 7 obrazložitve pritožbenih razlogov) so dodatni, ne pa dopolnilni. Dokazi v zvezi z oblačili, predloženi oddelku za izbris, so očitno neupoštevni, ker se ne nanašajo na zadevno znamko. Za proizvode iz razreda 9 ni bil predložen noben dokaz. Dokazi so torej nedopustni.“

47 Opozoriti je treba, da je seveda res, da člen 76(2) Uredbe št. 207/2009 določa, da UUNT ni treba upoštevati dejstev, na katera se stranke niso sklicevale, ali dokazov, ki jih stranke niso predložile pravočasno.

48 Kot je Sodišče presodilo, je iz besedila te določbe razvidno, da je na splošno, in če ni nasprotne določbe, predložitev dejstev in dokazov strank mogoča tudi po izteku rokov, ki veljajo za tako predložitev v skladu z določbami navedene uredbe, in da UUNT nič ne prepoveduje, da bi upošteval dejstva in dokaze, ki so tako prepozno navedeni ali predloženi (zgoraj v točki 26 navedena sodba UUNT/Kaul, EU:C:2007:162, točka 42 ter sodbi z dne 18. julija 2013, New Yorker SHK Jeans/UUNT, C-621/11 P, Recueil, EU:C:2013:484, točka 22, in z dne 3. oktobra 2013, Rintisch/UUNT, C-122/12 P, Recueil, EU:C:2013:628, točka 23).

49 Ta določba z natančno opredelitvijo, da se slednji „lahko“ v takem primeru odloči, da ne bo upošteval takih dokazov, UUNT namreč daje široko diskrecijsko pravico, pri čemer mora na tej točki obrazložiti svojo odločitev, ali jih bo upošteval (zgoraj v točki 48 navedena sodba Rintisch/UUNT, EU:C:2013:628, točka 24).

50 Ker se drugi pritožbeni razlog, ki ga je navedla tožeča stranka, nanaša le na ugotovitev odbora za pritožbe, da se diskrecijska pravica, ki bi jo lahko uporabil, nanaša le na dopolnilne dokaze k tistim, ki so bili že predloženi, in ne na tiste, ki bi bili predloženi le v fazi pritožbe, medtem ko pred oddelkom za izbris ne bi bil predložen noben upošteven dokaz, je treba izključno ugotoviti, ali je odbor za pritožbe upravičeno štel, da ti dokazi niso dopustni.

51 Opozoriti je treba, da je Sodišče v točkah 32 in 33 zgoraj v točki 48 navedene sodbe Rintisch/UUNT (EU:C:2013:628) presodilo:

„32 V skladu s pravilom 50(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 2868/95 pa odbor za pritožbe, kadar je pritožba naperjena proti odločitvi oddelka za ugovore, omeji preizkus pritožbe na dejstva in dokaze, predložene v rokih, ki jih določi ali navede oddelek za ugovore, razen če meni, da je treba dodatna in dopolnilna dejstva ter dokaze upoštevati v skladu s členom 76(2) Uredbe št. 207/2009.

33 Uredba št. 2868/95 torej izrecno določa, da ima odbor za pritožbe pri preizkusu pritožbe proti odločbi oddelka za ugovore pravico, ki izhaja iz pravila 50(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 2868/95 in člena 76(2) Uredbe št. 207/2009, da po prostem preudarku odloči, ali bo upošteval dodatna in dopolnilna dejstva ter dokaze, ki niso bili predloženi v roku, ki ga je določil ali navedel oddelek za ugovore.“

52 Kot je generalna pravobranilka E. Sharpston navedla v opombi 23 sklepnih predlogov v okviru zgoraj v točki 48 navedene sodbe Rintisch/UUNT (EU:C:2013:628), „[se] različne jezikovne različice pravila 50(1), tretji pododstavek, [Uredbe št. 2868/95] […] ne ujemajo popolnoma“ in „[n]a primer, v francoski različici je navedeno ‚faits et preuves nouveaux ou supplémentaires‘, v nizozemski pa ‚aanvullende feiten en bewijsstukken‘“.

53 Dodati je treba, da besedna zveza „dodatna dejstva in dokazi“ v smislu, da v postopku na nižji stopnji ne bi bilo predloženo nobeno dejstvo ali dokaz, med drugim ni navedena ne v angleški (additional or supplementary facts and evidence), ne v nemški (zusätzliche oder ergänzende Sachverhalte und Beweismittel), ne v danski (yderligere eller supplerende kendsgerninger og beviser), ne v estonski (lisa- või täiendavaid fakte ja tõendeid), ne v španski (hechos y pruebas adicionales), ne v italijanski (fatti e prove ulteriori o complementari), ne v portugalski (factos adicionais ou suplementares), ne v češki (další nebo doplňkové skutečnosti a důkazy) in ne v švedski različici (att ytterligare eller kompletterande sakförhållanden och bevis bör).

54 Iz različnih jezikovnih različic izhaja, da morajo biti dodatni dokazi v smislu francoske različice predloženi kot dopolnilni že predloženim dokazom, tako da je, kot je generalna pravobranilka E. Sharpston navedla v točki 66 sklepnih predlogov v okviru zgoraj v točki 48 navedene sodbe Rintisch/UUNT (EU:C:2013:628), „jasno, da morajo za to, da se lahko dokazi […] označijo [kot dodatni ali dopolnilni], biti drugi dokazi že vloženi v zgodnejši fazi postopka“.

55 Ta razlaga, ki je razvidna iz točke 33 zgoraj v točki 48 navedene sodbe Rintisch/UUNT (EU:C:2013:628), se ponuja tudi glede diskrecijske pravice, ki jo ima odbor za pritožbe in ki je ni mogoče razširiti na dokaze, ki so bili prvič predloženi pred njim, če noben dokaz ni bil predložen pred oddelkom za izbris.

56 V obravnavanem primeru je treba poudariti, da je tožeča stranka v okviru postopka pred oddelkom za izbris večkrat (in sicer 8. januarja, 28. julija in 29. oktobra 2010 ter 4. marca 2011) imela možnost predložiti dejstva in dokaze, ki bi izkazovali resno in dejansko uporabo izpodbijane znamke za tri razrede, za katere je bila navedena znamka registrirana.

57 Čeprav so bili dokazi dejansko predloženi glede motornih koles iz razreda 12, je treba ugotovitev odbora za pritožbe, da dokazi v zvezi z oblačili iz razreda 25, ki so bili predloženi pred oddelkom za izbris, očitno niso upoštevni, ker se ne nanašajo na izpodbijano znamko (točka 56 izpodbijane odločbe), pri čemer so ponazorjeni figurativni znaki poleg tega slabo čitljivi, in da za proizvode iz razreda 9 ni bil predložen noben dokaz, tako da je treba te dokaze razglasiti za nedopustne, potrditi.

58 Šteti je namreč treba, da tožeča stranka glede na to, da v okviru postopka pred oddelkom za izbris ni predložila nobenega dejstva ali dokaza v zvezi s proizvodi iz razredov 9 in 25, te opustitve ni mogla nadomestiti s tem, da je dokaze glede resnosti in dejanskosti uporabe izpodbijane znamke za proizvode iz teh dveh razredov prvič predložila pred odborom za pritožbe.

59 V zvezi s tem je treba poleg tega poudariti, da tožeča stranka v odgovoru na vprašanje, ki ji ga je Splošno sodišče postavilo na obravnavi, nikakor ni mogla navesti prilog, ki jih je predložila pred oddelkom za izbris in ki naj bi dokazovale, da je ugotovitev odbora za pritožbe v točki 56 izpodbijane odločbe, da glede proizvodov iz razredov 9 in 25 ni predložila dokazov o uporabi izpodbijane znamke, napačna.

60 Tožeča stranka se je zgolj sklicevala na „katalog dodatkov in oblačil Benelli 2008/2009 z naštevanjem nadomestnih delov in oblačil, [ne da bi se] sklicevala na MOTOBI“, pri čemer je Splošnemu sodišču predlagala, naj preveri, ali je ta trditev napačna, vendar ne da bi navedla natančen dokument, ki bi dokazoval domnevno storjeno napako.

61 Vendar je treba ugotoviti, da se ta katalog sicer dejansko nanaša na Benelli, vendar pa izpodbijana znamka nikakor ni navedena v dokumentih, zajetih v katalogu iz točke 60 zgoraj.

62 Iz tega sledi, da odbor za pritožbe s tem, da je ugotovil, da tožeča stranka v fazi postopka pred oddelkom za izbris ni predložila nobenega dokaza v zvezi z uporabo izpodbijane znamke glede proizvodov iz razredov 9 in 25, ni storil nobene napake, ki bi vplivala na zakonitost izpodbijane odločbe.

63 Glede na vse zgoraj navedene preudarke je treba drugi tožbeni razlog zavrniti.

Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009

64 Tožeča stranka odboru za pritožbe v bistvu očita, da je štel, da dokazi, ki mu jih je predložila v presojo, niso zadoščali za izkaz resne in dejanske uporabe izpodbijane znamke.

65 Spomniti je treba, da iz uvodne izjave 10 Uredbe št. 207/2009 izhaja, da je zakonodajalec menil, da ni razloga za varstvo prejšnje znamke, razen če se znamka dejansko uporablja. V sladu s to uvodno izjavo člen 51(1)(a) navedene uredbe določa, da se pravice imetnika blagovne znamke Skupnosti med drugim razveljavijo na podlagi zahteve pri UUNT, če se blagovna znamka v neprekinjenem obdobju petih let v Uniji za proizvode in storitve, za katere je bila registrirana, ni uporabljala resno in dejansko in za njeno neuporabo ni upravičenih razlogov. Ta določba dodaja, da se začetek ali ponovni začetek uporabe v treh mesecih pred vložitvijo zahteve, in najprej ob izteku neprekinjenega obdobja petih let neuporabe, ne upošteva, če do priprav na začetek ali ponovni začetek pride šele potem, ko imetnik ugotovi, da lahko pride do vložitve zahteve.

66 Pravilo 22(3) Uredbe št. 2868/95, ki se uporablja za zahteve za razveljavitev na podlagi pravila 40(5) te uredbe, določa, da se morajo dokazi o uporabi znamke nanašati na kraj, čas, obseg in naravo uporabe izpodbijane znamke (sodbi z dne 10. septembra 2008, Boston Scientific/UUNT – Terumo (CAPIO), T-325/06, EU:T:2008:338, točka 27, in z dne 24. maja 2012, TMS Trademark-Schutzrechtsverwertungsgesellschaft/UUNT – Comercial Jacinto Parera (MAD), T-152/11, EU:T:2012:263, točka 17).

67 Namen zahteve, da se mora znamka uporabljati resno in dejansko, da bi bila varovana na podlagi prava Unije, izhaja iz dejstva, da register UUNT ne sme postati predmet strateškega in statističnega vlaganja, s katerim bi bil neaktivnemu imetniku podeljen časovno neomejen zakoniti monopol. Nasprotno in v skladu z uvodno izjavo 10 Uredbe št. 207/2009 mora ta register vestno odražati označbe, ki jih podjetja dejansko uporabljajo na trgu za razlikovanje svojih proizvodov in storitev v gospodarskem prometu (glej v tem smislu tudi sklep z dne 27. januarja 2004, La Mer Technology, C-259/02, Recueil, EU:C:2004:50, točke od 18 do 22).

68 Pri razlagi pojma „resna in dejanska uporaba“ je treba upoštevati, da namen zahteve, v skladu s katero se je morala izpodbijana znamka resno in dejansko uporabljati, ni presojati gospodarski učinek niti nadzorovati gospodarske strategije podjetja ali celo zoževati varstvo znamk samo na količinsko velika gospodarska izkoriščanja (glej zgoraj v točki 66 navedeno sodbo MAD, EU:T:2012:263, točka 18 in navedena sodna praksa).

69 Kot izhaja iz točke 43 sodbe 2003 Ansul z dne 11. marca (C-40/01, Recueil, EU:C:2003:145), je znamka resno in dejansko uporabljana, kadar je v skladu s svojo bistveno funkcijo, to je z zagotavljanjem identitete izvora proizvodov ali storitev, za katere je bila registrirana, z namenom, da ustvari ali ohrani tržišče za te proizvode in storitve, z izjemo uporabe simbolnega pomena, katere edini namen je vzdrževati pravice, ki jih podeli znamka. Poleg tega pogoj resne in dejanske uporabe znamke zahteva, da se znamka, taka kot je zaščitena na zadevnem ozemlju, uporablja javno in navzven (glej zgoraj v točki 66 navedeno sodbo MAD, EU:T:2012:263, točka 19 in navedena sodna praksa; glej po analogiji tudi zgoraj navedeno sodbo Ansul, EU:C:2003:145, točka 37).

70 Presoja resne in dejanske uporabe znamke mora temeljiti na vseh dejstvih in okoliščinah, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti resničnost njenega komercialnega izkoriščanja, natančneje uporabe, ki se v zadevnem gospodarskem sektorju štejejo za utemeljene za ohranitev ali ustvarjanje tržnih deležev v korist proizvodov ali storitev, ki jih znamka varuje, naravo teh proizvodov ali storitev, značilnosti trga, obseg in pogostost uporabe znamke (glej zgoraj v točki 66 navedeno sodbo MAD, EU:T:2012:263, točka 20 in navedena sodna praksa; glej po analogiji tudi zgoraj v točki 69 navedeno sodbo Ansul, EU:C:2003:145, točka 43).

71 V zvezi z obsegom uporabe izpodbijane znamke je treba upoštevati zlasti, koliko je bila znamka na trgu uporabljana, dolžino obdobja, v katerem se je znamka uporabljala, in pogostost njene uporabe (glej zgoraj v točki 66 navedeno sodbo MAD, EU:T:2012:263, točka 21 in navedena sodna praksa).

72 Da bi se v posamezni zadevi preizkusil resen in dejanski značaj uporabe znamke Skupnosti, je treba opraviti celovito presojo glede na vse upoštevne dejavnike obravnavanega primera. Taka presoja pomeni določeno medsebojno povezanost upoštevanih dejavnikov. Tako se lahko majhen obseg proizvodov, ki se tržijo pod navedeno znamko, izravna z močno intenzivnostjo ali veliko stalnostjo med uporabo te znamke in obratno. Poleg tega doseženega prometa in obsega prodaje proizvodov pod izpodbijano znamko ni mogoče presojati v absolutnem smislu, ampak glede na druge upoštevne dejavnike, kot so obseg komercialne dejavnosti, zmožnosti proizvodnje ali trženja oziroma stopnja razvejanosti podjetja, ki izkorišča znamko, ter značilnosti blaga ali storitev na zadevnem trgu. Zato je Sodišče pojasnilo, da ni nujno, da je obseg uporabe izpodbijane znamke vedno zelo velik, da bi jo bilo mogoče označiti za resno in dejansko. Tudi minimalna uporaba znamke torej zadostuje za ugotovitev

obstoja resne in dejanske uporabe, če se lahko šteje, da je v zadevnem gospodarskem sektorju upravičena, ker se z njo ohrani oziroma ustvari tržni delež za blago ali storitve, ki jih varuje znamka (glej zgoraj v točki 66 navedeno sodbo MAD, EU:T:2012:263, točka 22 in navedena sodna praksa).

73 Sodišče je v točki 72 sodbe z dne 11. maja 2006, Sunrider/UUNT (C-416/04 P, ZOdl., EU:C:2006:310) prav tako dodalo, da ni mogoče vnaprej abstraktno določiti, kakšen količinski prag je treba doseči, da bi se uporaba lahko štela za resno in dejansko, tako da pravilo *de minimis*, ki UUNT ali, na podlagi tožbe, Splošnemu sodišču ne bi omogočilo, da presodi celotne okoliščine spora, ki mu je predložen, ne sme biti določeno. Tako je Sodišče presodilo, da lahko tudi minimalna uporaba znamke, če se uporablja za dejanski gospodarski namen, zadostuje za ugotovitev obstoja resne in dejanske uporabe (glej zgoraj v točki 66 navedeno sodbo MAD, EU:T:2012:263, točka 23 in navedena sodna praksa).

74 Vendar manjši kot je tržni delež uporabe znamke, bolj se zahteva, da imetnik znamke predloži dodatne podatke, ki omogočijo, da se izključijo morebitni dvomi glede resne in dejanske uporabe zadevne znamke (sodba z dne 18. januarja 2011, Advance Magazine Publishers/UUNT – Capela & Irmãos (VOGUE), T-382/08, EU:T:2011:9, točka 31).

75 Poleg tega je Splošno sodišče pojasnilo, da resna in dejanska uporaba znamke ne more biti dokazana z verjetnostjo ali domnevami, temveč mora temeljiti na konkretnih in objektivnih dokazih, ki dokazujejo učinkovito in zadostno uporabo znamke na zadevnem trgu (glej zgoraj v točki 66 navedeno sodbo MAD, EU:T:2012:263, točka 24 in navedena sodna praksa).

76 Glede na te preudarke je treba preučiti, ali je odbor za pritožbe, ko je potrdil odločbo oddelka za izbris, pravilno sklepal, da se izpodbijana znamka v obdobju petih let pred datumom zahteve za razveljavitev navedene znamke ni resno in dejansko uporabljala.

77 Glede na to, da je bila zahteva za razveljavitev izpodbijane znamke vložena 22. decembra 2009, se obdobje petih let iz člena 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009, na katero je bilo opozorjeno v točki 16 zgoraj, kot je odbor za pritožbe pravilno poudaril v točki 32 izpodbijane odločbe, razteza od 22. decembra 2004 do 21. decembra 2009.

78 Poudariti je treba, da so dokazi, ki jih tožeča stranka predložila v okviru upravnega postopka pred oddelkom za izbris glede uporabe izpodbijane znamke, naslednji:

— sodelovanje na sejmu EICMA (2003):

  — izvleček s spletne strani www.cyberscooter.it s sklicevanjem na motorna kolesa MOTOBI na sejmu EICMA 2003;

  — izvleček s spletne strani www.eicma.it z informacijami o sejmu EICMA 2010. Sejem EICMA je razstava motornih koles v Milanu. Ni nobenega sklicevanja na MOTOBI.

izvlečki s spletnih strani o motornih kolesih MOTOBI (2004):

  — izvleček s strani www.pakautocar.com z dvema slikama motornih koles. Glede na naslov te strani, gre za ‚slike motornih koles Motobi za ozadje zaslona‘;

  — izvleček s strani www.motorcyclespecifications.info/Motobi_Velvet 400.html s tehničnimi informacijami o skuterju MOTOBI (2004); in

  — izvleček s strani www.bikez.com s tehničnimi informacijami o skuterju ‚Motobi Adiva 150‘ (2004) in skuterju ‚Motobi Adiva 125‘ (2004).

naročilo (15. oktober 2009):

— naročilo družbe Keeway France SAS., naslovljeno na družbo Benelli Q. J. Srl, za 26 kosov skuterjev Pepe 50 znamke MOTOBI za francoski trg. Naročilo je podpisal ‚generalni direktor'. Dokument je datiran z dne 15. oktobra 2009. Dopis g. PANA od družbe Keeway France SAS, v katerem je navedel, da je on podpisal naročilo družbe Keeway;

— dopis z dne 25. novembra 2009 družbe Benelli Q. J. Srl (ki ga je podpisal zakoniti zastopnik in generalni direktor družbe Benelli) v odgovor na naročilo, v katerem je navedeno, da bi podjetje skuterje lahko dobavilo pred koncem julija 2010.

računi (2010):

— račun družbe Benelli Q. J. Srl, naslovljen na družbo Keeway France, z dne 20. julija 2010, za prodajo ‚Velvet 125 cc black Motobi' za znesek 680 EUR, in ki mu je priložena prevozna listina;

— račun družbe Benelli Q. J. Srl družbi Motor Show Center Sport Srl, v Milanu, z dne 30. junija 2010, za prodajo treh motornih koles za znesek 3 448 EUR, ki sta mu priloženi dve prevozni listini, ena z dne 2. julija 2010 za dva ‚Velvet 125 nero Motobi' in druga z dne 30. junija 2010 za tri ‚49x on road nero – Motobi'.

slike (brez datumov):

— štiri slike motornih koles znamke ‚MOTOBI':

— izvlečki slik ‚Velvet Motobi', pridobljenih z Google-a.

nadaljnja prodaja nadomestnih delov ‚MOTOBI' (brez datuma):

— izvleček s spletne strani webcache.googleusercontent.com z informacijami o nadomestnih delih MOTOBI. Navedeno je, da ‚je družbo Motobi leta 1950 ustanovil eden od šestih bratov Benelli, ki je, preden se je tovarna zaprla, malo več kot dvajset let izdeloval motorna kolesa';

— drugi izvlečki s spletnih strani (eBay, motorcycles.shop, webcache.googleusercontent.com, justgastanks.com), ki kažejo na prodajo nadomestnih delov MOTOBI iz tistega obdobja ali nekdanjih motornih koles MOTOBI od tretjih oseb. Strani so bile natisnjene 29. oktobra 2010.

katalogi:

— katalogi motornih koles Benelli, ki kažejo slike proizvodov, imenovanih Velvet in Adiva. Po navedbah imetnika znamke Skupnosti katalogi datirajo iz leta 2004. Vendar ta datum ni razviden iz katalogov. Prav tako je navedeno, da katalogi izkazujejo co-branding (združitev znamke) MOTOBI z znamkama Velvet in Adiva. Na prvi strani je ponazorjen ta znak:

— katalog dodatkov in oblačil Benelli 2008/2009 z navedenimi nadomestnimi deli in oblačili. Ni nobenega sklicevanja na MOTOBI.

o družbi:

— izvlečki s spletne strani webcache.googleusercontent.com, ki vsebujejo informacije o ‚Benelli Adiva 150' in o zgodovini družbe Benelli ter natančneje o ‚paleti motornih koles Benelli 2005'. Izvlečki vsebujejo nekatere slike, vendar ni nobene informacije o znamki MOTOBI – razen sklicevanja na dejstvo, da sta družbi MOTOBI in Benelli leta 1962 proizvedli približno 300 motornih koles na dan. Po navedbah imetnika znamke Skupnosti ti izvlečki dokazujejo, da družba Benelli proizvaja motorna kolesa Adiva, ki so prav tako združena z znamko MOTOBI;

— elektronsko obvestilo za javnost z dne 15. septembra 2005, v katerem je navedeno, da je družbo Benelli odkupilo kitajsko podjetje, in izvleček s spletne strani www.twowheelsblog.com, ki vsebuje članek z naslovom ‚Benelli v krizi: podjetje zmanjšuje proizvodnjo in načrtuje selitev na Kitajsko' (datum ni čitljiv);

— izvleček s spletne strani www.benelliclubgb.net, ki vsebuje informacije o Benelli Motobi Club GB in je bil natisnjen 29. oktobra 2010;

— izvlečki s spletnih strani glede muzeja Benelli, v katerem so motorna kolesa MOTOBI, natisnjeni 29. oktobra 2010."

79 Poleg tega je tožeča stranka pred odborom za pritožbe predložila druge dokaze, ki jih je ta preučil v točkah od 59 do 67 izpodbijane odločbe in je glede njih podal te ugotovitve.

80 Odbor za pritožbe je ugotovil, da je bil račun, ki je bil priložen v prilogi 1 k pisni izjavi, v kateri so navedeni pritožbeni razlogi, datiran z dne 2. avgusta 2010, torej izven upoštevnega obdobja, in je izkazoval prodajo treh skuterjev za ceno 680 EUR po kosu, torej majhno število. Dalje je štel, da so izjave, priložene v prilogi 2 k navedeni pisni izjavi, nejasne in v njih ni bilo nikjer navedeno, da so bili proizvodi prodani, temveč le, da so bili izdelani. Priloga 3 k tej pisni izjavi naj se ne bi nanašala na proizvode PESARO B MOTOBI. Priloga 4 k isti izjavi naj bi se nanašala na pravico do uporabe logotipov „Benelli" in „MotoBi" v okviru razstav, načrtovanih v letu 2005, ne da bi bila dokazana njuna uporaba. Priloga 5 k navedeni pisni izjavi naj bi vsebovala članek v angleščini o zgodovini znamke MOTOBI. Zadnji omenjen datum je iz leta 1972. Zadnjenavedena priloga naj bi prav tako prikazovala fotografije skuterjev brez datuma. Priloga 8 k tej pisni izjavi naj bi prikazovala fotografije motornih koles brez datuma. Priloga 9 k tej pisni izjavi naj bi prikazovala fotografije skuterjev brez datuma in natisnjene leta 2011. Priloga 10 k navedeni pisni izjavi naj bi prikazovala tehnične specifikacije dveh

modelov MOTOBI iz leta 2004. Nazadnje, priloga 11 k zgoraj navedeni pisni izjavi naj bi vsebovala časopisne članke in fotografije motornih koles, tako imenovanih „benelli“, ne da bi bila omenjena znamka PESARO B MOTOBI.

81 Ugotoviti je treba, da so tako iz razlogov, ki jih je navedel oddelek za izbris in so povzeti v točki 16 izpodbijane odločbe, kot iz tistih, ki jih je navedel odbor za pritožbe in so navedeni v točkah od 59 do 68 navedene odločbe, vsi dokazi, ki jih je tožeča stranka predložila v okviru upravnega postopka, očitno nezadostni za dokaz resne in dejanske uporabe izpodbijane znamke.

82 Kot pravilno poudarja UUNT, je večina dokumentov, ki jih je tožeča stranka predložila za dokaz resne in dejanske uporabe izpodbijane znamke, brez dokazne vrednosti, ker bodisi niso datirani bodisi je na njih datum, ki je poznejši ali zgodnejši od upoštevnega obdobja, ali pa ne vsebujejo nobenega sklicevanja na izpodbijano znamko ali gre za fotografije, ki niso datirane in jih ni mogoče navzkrižno preveriti z drugimi dokumenti, kot so katalogi proizvodov ali seznami referenc. Noben dokument ne vsebuje podatkov glede prometa ali števila prodaj z znamko označenih proizvodov v upoštevnem obdobju.

83 Namreč, edini dokazi, ki jih je tožeča stranka predložila odboru za pritožbe in so označeni z datumom znotraj upoštevnega obdobja, navedenega v točki 77 zgoraj, so: naročilo z dne 15. oktobra 2009 za 26 skuterjev znamke MOTOBI, ki mu je priložen odgovor z dne 25. novembra 2009 in na podlagi katerega je bil izdan samo en račun z dne 20. julija 2010, ki je poznejši od upoštevnega obdobja in se nanaša le na en skuter in ne 26.

84 V zvezi s tem je treba poudariti, da naročilo z dne 15. oktobra 2009 za 26 skuterjev znamke MOTOBI za namene dokaza resne in dejanske uporabe znamke sicer spada v upoštevno obdobje, vendar pa je treba ugotoviti, da je odgovor tožeče stranke na navedeno naročilo označen z datumom, ko je ta bila seznanjena, da bo intervenientka kmalu začela postopek za razveljavitev (glej točko 5 zgoraj), in da so ti elementi v skladu s členom 51(1)(a), zadnji stavek, Uredbe št. 207/2009, zajeti v obdobje treh mesecev pred vložitvijo zahteve za razveljavitev.

85 Poleg tega je treba glede, prvič, trditve tožeče stranke, da je predložila številne dokaze, ugotoviti, da je zgolj to, da je v okviru upravnega postopka, kot sama trdi, predložila „številne dokaze“, nepomembno za namene dokaza resnosti in dejanskosti uporabe izpodbijane znamke, saj ta dokaz ni odvisen od obsega priloženih dokumentov, še toliko bolj, ker se ti dokumenti nikakor ne nanašajo na navedeno izpodbijano figurativno znamko ali pa so skoraj v celoti zgodnejši ali poznejši od upoštevnega obdobja, temveč je odvisen od kakovosti in upoštevnosti dokumentov, na podlagi katerih lahko tožeča stranka dokaže to resno in dejansko uporabo, pri čemer te uporabe ni mogoče domnevati na podlagi delnih in nezadostnih elementov.

86 Poleg tega je tožeča stranka s sklicevanjem na dokumente, ki so zgodnejši ali poznejši od upoštevnega obdobja, in z navajanjem, da „je treba domnevati, da imajo ti dokumenti učinek tudi na upoštevno obdobje“, očitno storila dve napaki, prvič, ker je trdila, da je treba dokumente, ki se ne nanašajo na upoštevno obdobje, upoštevati za namene dokaza resnosti in dejanskosti uporabe izpodbijane znamke, in drugič, ker je menila, da je ta dokaz, v nasprotju s sodno prakso, navedeno v točki 75 zgoraj, mogoče zagotoviti zgolj z domnevami ali predpostavkami.

87 Sodišče je sicer v točki 31 zgoraj v točki 67 navedenega sklepa La Mer Technology (EU:C:2004:50) presodilo, da se lahko upoštevajo okoliščine, poznejše od vložitve zahteve za razveljavitev. Vendar je pojasnilo, da lahko te okoliščine omogočajo potrditev ali boljšo presojo obsega uporabe znamke med upoštevnim obdobjem in resnični namen imetnika med tem obdobjem.

88 Poleg tega dokaza o resni in dejanski uporabi izpodbijane znamke ni mogoče zagotoviti z elementi, ki se ne navezujejo na upoštevno obdobje.

89 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da poznejši dokumenti, ki jih je tožeča stranka predložila tako pred oddelkom za izbris kot pred odborom za pritožbe, ne omogočajo boljše presoje obsega uporabe znamke v upoštevnem obdobju, saj ne potrjujejo nobene informacije v zvezi z navedenim obdobjem.

90 Drugič, glede trditve tožeče stranke, da odbor za pritožbe ni upošteval „pomena njenega sodelovanja na svetovno znanem sejmu EICMA“, ki se je po navedbah stranke odvijal vsako leto novembra, pri čemer ta navaja, da je bila prisotna leta 2003 in 2004, je treba opozoriti, da se upoštevno obdobje začne 22. decembra 2004, tako da tudi ob predpostavki, da je tožeča stranka sodelovala na tem sejmu, bi bilo njeno sodelovanje zgodnejše od obdobja, na katero bi se morala nanašati resna in dejanska uporaba izpodbijane znamke.

91 To, da je bila po navedbah tožeče stranke izpodbijana znamka zaradi tega sodelovanja na navedenem sejmu v letih 2003 in 2004 v naslednjih letih prisotna na trgu, ni z ničemer podprto in zgolj na podlagi tega sodelovanja ni mogoče sklepati, da je tožeča stranka dokazala resno in dejansko uporabo navedene znamke, kar velja toliko bolj, ker je treba v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 75 zgoraj opozoriti, da takega dokaza ni mogoče zagotoviti zgolj z domnevami ali predpostavkami.

92 Tretjič, glede trditve tožeče stranke, da odbor za pritožbe ni ustrezno upošteval tega, da so bili proizvodi podznamk znamke MOTOBI, in sicer Adiva in Velvet, proizvedeni zlasti leta 2004, je treba pojasniti, da dokazi v zvezi s tema podznamkama nikakor niso zadostni za dokaz resne in dejanske uporabe izpodbijane znamke.

93 Natančneje, priloga 1 k pisni izjavi, v kateri so navedeni pritožbeni razlogi, ki je račun z dne 2. avgusta 2010 v korist družbe Keeway France SAS, ki je bil torej sestavljen po vložitvi zahteve za razveljavitev, se nanaša na prodajo dveh modelov „velvet 125 c. nero – motobi“ in enega modela „velvet 125 c. grigio – motobi“. Prilogi 8 in 9 navedene pisne izjave vsebujeta fotografije skuterjev in motornih koles, priloga 10 k tej izjavi pa vsebuje tehnične specifikacije dveh modelov „motobi“ iz leta 2004.

94 Ugotoviti je treba, da ti dokazi – kot je na obravnavi trdil UUNT– tudi če se jih presoja kot celoto skupaj s tistimi, ki jih tožeča stranka predložila pred oddelkom za izbris, prav tako ne zadoščajo za dokaz resne in dejanske uporabe izpodbijane znamke, in sicer, prvič, ker datum na računu izkazuje, da je bil ta sestavljen po datumu vložitve zahteve za razveljavitev, in drugič, tudi ob predpostavki, da bi se ta poznejši element lahko upoštevalo, zaradi simboličnosti prodaj.

95 Četrtič, glede trditve tožeče stranke, da odbor za pritožbe ni upošteval, da proizvodi iz razreda 12, torej skuterji, niso artikli, ki bi se dnevno prodajali v velikih količinah, zadošča poudariti, da dokumenti, ki jih je predložila tožeča stranka in ki se nanašajo na upoštevno obdobje, ne izkazujejo nobene prodaje skuterja, pri čemer je edina prodaja, ki se pojavlja v dokumentih iz spisa in ki je omenjena v točki 38 izpodbijane odločbe, poznejša od navedenega obdobja.

96 Zato celo ob predpostavki, da trg skuterjev ni, kot to trdi tožeča stranka, trg, za kateri bi bilo značilno veliko število prodaj, tožeča stranka ni dokazala nobene prodaje v upoštevnem obdobju, temveč naročilo 26 skuterjev, ki se je udejanjilo v samo eno prodajo, tako da tudi če bi se ta edina prodaja upoštevala za namene dokaza resne in dejanske uporabe izpodbijane znamke, bi bilo treba ugotoviti, da je ta prodaja očitno nezadostna za namene takega dokaza. Poleg tega je dodatni račun, sestavljen 30. junija 2010 na zahtevo družbe Motor Show Center Sport Srl v Pesaru za prodajo treh skuterjev za znesek 3 448,14 EUR, prav tako poznejši od tega obdobja, omenja le znamko Motobi in tudi ob predpostavki, da bi ga bilo treba upoštevati, dokazuje le simbolično uporabo zadnjenavedene znamke.

97 Vendar je treba resno in dejansko uporabo, kot je presodilo Sodišče, razumeti tako, da ta ne gre za simbolično uporabo, katere namen bi bil zgolj ohranitev pravic, podeljenih z znamko (zgoraj v točki 69 navedena sodba Ansul, EU:C:2003:145, točka 36).

98 Petič, glede potrdil zaposlenih pri tožeči stranki, ki so bila predložena pred odborom za pritožbe (glej točko 57 izpodbijane odločbe) in pri katerih gre za dokumente, ki izvirajo iz podjetja, je Splošno sodišče presodilo, da je treba za presojo njihove dokazne vrednosti najprej preveriti resničnost v njih vsebovanih informacij. Dodalo je, da je treba torej upoštevati zlasti izvor dokumenta, okoliščine njegove priprave in njegovega naslovnika ter se vprašati, ali se zdi glede na njegovo vsebino razumen in zanesljiv (zgoraj v točki 23 navedena sodba Salvita, EU:T:2005:200, točka 42, in sodba z dne 16. novembra 2011, Dorma/UUNT – Puertas Doorsa (doorsa FÁBRICA DE PUERTAS AUTOMÁTICAS), T-500/10, EU:T:2011:679, točka 49).

99 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da različna potrdila, ki so vsa popolnoma enako napisana in je v njih navedeno, da je vozila znamke MOTOBI, ponazorjena na priloženih fotografijah, oblikovala, pripravila in promovirala tožeča stranka v letih 2004 in 2005, ter ki izvirajo od tožeče stranke, glede na ta izvor torej ne morejo pomeniti zadostnega dokaza za resno in dejansko uporabo izpodbijane znamke. Podatki v teh potrdilih so torej le kazalniki, ki morajo biti podprti z drugimi dokazi (glej v tem smislu z dne 15. decembra 2005, BIC/UUNT (Oblika vžigalnika na kresilni kamen), T-262/04, ZOdl., EU:T:2005:463, točka 79).

100 Tako, ker ni nobenega drugega dokaza, ki bi izkazoval resničnost informacij iz teh potrdil in ki bi lahko podprl proizvodnjo in prodajo proizvodov izpodbijane znamke, navedena potrdila, preučena glede na vse druge dokaze, ki jih je tožeča stranka predložila v okviru upravnega postopka, ne dokazujejo, da se je navedena znamka v upoštevnem obdobju resno in dejansko uporabljala.

101 Nazadnje, glede trditve tožeče stranke, da odbor za pritožbe ni opravil celovite presoje, temveč je ločil različne dokaze, ki so mu bili predloženi v presojo, drži, da ni mogoče izključiti, da skupek dokazov omogoča ugotovitev dejstev, ki jih je treba dokazati, čeprav vsak od dokazov, če se ga obravnava posamično, ne bi mogel dokazati točnosti teh dejstev (sodba z dne 17. aprila 2008, Ferrero Deutschland/UUNT, C-108/07 P, EU:C:2008:234, točka 36).

102 Vseeno je treba ugotoviti, da v obravnavanem primeru celovita presoja vseh dokazil, ki jih je predložila tožeča stranka, prav tako ne omogoča ugotovitve, da so bile v upoštevnem obdobju prodaje skuterjev dejansko opravljene, tako da ni mogoče ugotoviti tržnega deleža tožeče stranke ali njene dejanske gospodarske dejavnosti.

103 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je treba prvi tožbeni razlog in tožbo v celoti zavrniti.

Stroški

104 Spomniti je treba, da se v skladu s členom 134(1) Poslovnika Splošnega sodišča plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker tožeča stranka ni uspela, se ji v skladu s predlogi UUNT in intervenientke naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat),

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi Benelli Q. J. Srl se naloži plačilo stroškov.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 2. februarja 2016.

Podpisi